

V R T E C

Časopis s podobami za slovensko mladino s prilogo „Angelček“.

Štev. 11.

Ljubljana, dne 1. novembra 1916.

Leto 46.

Na straži.

Vlak za vlakom
v noč hiti . . .
»Kdaj pa dojdeš,
vlak moj, ti,
ki popelješ
me nazaj
v moje sreče
tihí raj?« —
Vlak sopiha,
govori:
»Ej, potrpi,

sitnež ti!
Ko bo vojni
ples končan,
dojde tudi
zate dan.
Šopek bodeš
si pripel,
jaz zavriskal
bom vesel.
In kot ptica
v temno noč,

pohitiva
ukajoč . . .«

Žice po drogovi
v daljni svet tekó . . .
In po njih različne
tajnosti zdaj vro.

Do vasi pa naše
ni je žice ni . . .
Mesto nje pa misel
vsaka tja hiti.

Otava posušena
dehti lepo . . .
Kako bi v nji zasanjal
sladkó, sladkó!

O čem bi neki sanjal? —
Kdo zna, kdo zna!
O njih, ki so ostali
v skrbeh domá.

J. Polák.

